

[Finansministeren.]

sker som småt udrustede, når det drejer sig om det område, og derfor tør jeg for mit vedkommende ikke indlade mig i nogen afgørende strid med dem. H. P. Sørensen er jo kommet forfærdelig på den ved at have sagt sin mening — det skal man være forsigtig med, når det er så fremragende og kloge folk som filmkritikere, man har med at gøre.

Det ærede medlem hr. Malchau var inde på, om denne lovgivning burde tidsbegrænses. Jeg har ikke ment det rigtigt at tidsbegrænse en lov som denne. Jeg tror, at den tidsbegrænsning, som her skal være tale om, skal være den, som filmsproducenterne selv må give rigsdagen anledning til at overveje — og jeg håber ikke, de giver en sådan anledning.

Den måde, hvorpå dette lovforslag er modtaget her i dag, giver mig ret til at sige, at der her er tale om en tillidsrklæring fra det høje ting til dansk filmsproduktion, og det står nu til dansk filmsproduktion at virke på en sådan måde, at denne tillid ikke skuffes. Jeg har ikke den opfattelse, at en god film nødvendigvis skal være en kedelig film, eller at en virkelig fremragende film nødvendigvis skal være en dyster film. Det danske lune må have lov til at tindre og perle gennem vor filmsproduktion, og vi kan vel udtrykke et stille håb om, at de lystspil, som dansk film fremtidig producerer, i højere grad bliver præget af dansk lune, af det stille smil, som er dansk særkende, end tilfældet måske har været for størsteparten af lystspilfilmene tidligere.

Jeg tror på, at dansk filmsproduktion både har kunstneriske betingelser og tekniske muligheder for at fremstille gode film, og jeg tror, det vil være en stimulans for dansk filmsproduktion, at rigsdagen for sit vedkommende giver denne produktionsgren den håndsrækning, der her er tale om. Det er rigtigt, at der her er tale om en væsentlig hjælp til dansk filmsproduktion. Det reelle er jo, at hvor hidtil en dansk film har fået ca. 30 øre af hver billet, vil dansk filmsproduktion fremtidig få 45 øre. Forslaget om 25 pct.s nedsættelse af statsafgiften betyder for producentenselskabet en forhøjelse af dets indtægter med 50 pct. Jeg tror, det er et godt arbejdsgrundlag, der her foreslås givet dansk filmsproduktion, og jeg takker, fordi det høje ting har taget så velviljigt på det foreliggende lovforslag. Jeg mener iøvrigt, at der i dansk filmsproduktions hidtidige virksomhed ligger også en kunst-

nerisk anledning til at give filmsproduktionen støtte, den danske filmsproduktion, der har præsteret „De røde enge“, „Støt står den danske sømand“, „Kristinus Bergman“, „Ditte menneskebarn“, „Soldaten og Jenny“, og den seneste film, som har fået statsstøtte, „Vi vil ha' et barn“. Den danske filmsproduktion har, synes jeg — idet jeg her kun har peget på nogle enkelte eksempler — dokumenteret sin kunstneriske evne og sine muligheder. Det er at håbe, at disse muligheder må komme til endnu rigere udfoldelse i fremtiden.

Steincke: Trods den højtærede finansministers advarsel vil jeg alligevel gerne sige to ord om grundlovsfilmen. Dens vanskeligheder både i København og formentlig også i provinsen kommer vel dels af den næsten almindelige nedrakning i pressen, dels af ulysten til at være genstand for positiv historisk belæring, når denne sker uden særlig dramatiske knaldefeffekter. Iøvrigt vil jeg gerne sige til den højtærede finansminister, at han skal ikke være bange for at udtale sig her i landstinget, det bliver sjældent refereret. Når jeg bad om ordet, var det dog særlig, fordi to af de ærede ordførere syntes at ville antyde, at jeg var tilhænger af at yde de 500 000 kr. til undervisningsministeriet.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røjle), at jeg spiller ikke harpe, jeg er ikke med til dette, selvom jeg vil være med i orkestret, in casu udvalgsbehandlingen, hvor jeg venter at komme til at spille første violin ved siden af det ærede medlem.

Malchau: Med hensyn til grundlovsfilmen vil jeg gerne sige, at mine bemærkninger om denne film på ingen måde må opfattes som en kritik af filmen, også af den simple grund, at jeg endnu ikke har haft lejlighed til at se den. Jeg konstaterede blot, at den tilsyneladende ikke havde haft nogen videre succes, og det finder jeg i og for sig umådelig beklageligt, bortset fra om der kan være visse fejl eller mangler ved denne film. Jeg havde håbet, at den i hvert tilfælde var gået så længe, at jeg kunne have nået at se den, når jeg kom hjem til min by, men det lader åbenbart ikke til, at det kan lade sig gøre. Jeg kan fuldtud slutte mig til de udtalelser, der er fremsat om, at når man fremstiller en film af denne art med de udgifter, der har været forbundet hermed, og en film af så megen historisk interesse, er det yderst beklage-